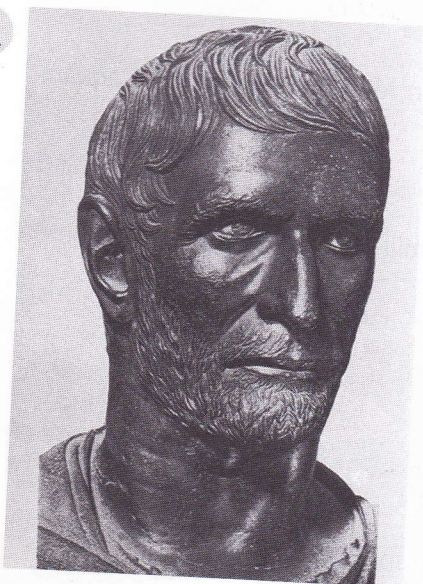

„Libertātem et cōsulātum L. Brūtus instituit”
(Tacitus)

A

Bronz férfiportré a Kr. e. 3. sz.-i Rómából, melyet a legendás hagyomány Brutus arcképeként tart számon. (Róma, Palazzo dei Conservatori)

Lūcius Tarquinius, ultimus rēx Rōmae, vir crūdēlis erat, itaque Rōmānī eum Superbum nōminābant. Ille Tullium rēgem bonum, quī uxōris suae pāter erat, fugāverat et necāverat; praetereā complūrēs inimicōs aut vī aut dolō vitā privāverat. Odium Rōmānōrum metuit, et cūstōdiam armātōrum semper circum sē habēbat.

Semper cūra imperiī eum sollicitābat, et saepe sē rogitābat: „*Quis filiōrum meōrum imperium habēbit? Quisnam post mortem meam rēgnābit?*” Postrēmō Delphōs, ad insigne ōrāculum Apollinis mīsit filiōs suōs, Titum et Arruntem, cum filiō Tarquiniae, sorōris suae, Lūciō lūniō Brūtō. Quī iuvenis nōn aliam viam ad sēcūritātem invēnit, quam per simulātiōnem stultitiae. Itaque vultū stultus, animō callidus cōgnōmen Brūtī haud abnuerat, atque hōc modō in tūtō erat.

Delphīs iuvenēs hanc quaestiōnem posuērunt: „*Ad quem nostrum post mortem pātris rēgnum Rōmānum veniet?*” Tum ē specū Pŷthia ita respondit: „*Imperium summum Rōmae habēbit, quī vestrum pŷmus, ō iuvenēs, ōsculum mātŷ tulerit.*” Dum Tarquiniī ea verba reputant, Brūtus per simulātiōnem ad terram cecidit, eamque ōsculō clam contigit, nam terra commūnis mātŷ omnium mortālium est.

(LIVIVS NYOMÁN)

B

Olvasmányunk B részében verses szövegeket olvashatunk. A latin skandálás (ritmikus olvasás) szabályainak rövid összefoglalását könyvünk végén találjuk meg a 261. oldalon. Catullus versének versformája a *hendecasyllabus*, az Ovidiustól és Martialistól származó szövegek *disztichon*ban, míg az Aeneis részlete *hexameter*ben íródott. **Latin verset soha ne olvassunk fel prózaként!**